

MENIGHETSBLAD

FOR ORKDAL PRESTEGJELD

«Når dere søker meg av hele eders hjerte, vil jeg la meg finne av eder».

Nr. 6

Juni 1954

4. årg.

Konfirmasjon.

Det liv, som er skjult med Kristus i Gud.

Kol. 3, 3.

Når vår ungdom møter til konfirmasjon gripes vi gamle ved synet av deres ungdom og ved tanken på deres livsmuligheter. Vi håper det høyeste og beste for dem; vi kan jo ikke annet. Og vi frykter ofte det verste, såsant vi kjenner dem og har dem kjær. Ungdommen er fattig, den mangler erfaring, og dog er den rik, for den kjenner heller ikke meget til skuffelse eller gremmelse.

Men under alle våre tanker, håp og bønner for deres livsmuligheter her i verden, kommer vi til hovedsaken, både for dem og for oss selv - det liv som er skjult med Kristus i Gud. Vi minnes den dag da der hendte oss noe ubeskrivelig, som vi siden aldri har kunnet grunne nok på. Vi minnes hvorledes Guds kjærlighet grep oss og ga vårt liv en ny vending. Det vendte seg ikke lenger utad mot verden, men innad til Gud. Vi minnes hvordan Kristus ble Herre for oss, så vi måtte følge ham inn i det skjulte, underbare liv med Gud. Bønn og tro, håp og lengsel etter Guds rike, vendte seg mot Gud og fra ham kom ord, som det ikke er noe menneske tillatt å si. Fra ham kom visshet og fred i

sjelen og der ble knyttet en ny pakt i åndens nye vesen mellom den evige Gud og oss tidens barn i denne verden. Da gikk vi inn i vårt skjul og går ikke mere ut derav.

Vi minnes sådant, og vi håper sådant for vår ungdom og dermed for den slekt som kommer etter oss. Som vi fikk det for intet, ville vi gjerne gi det for intet. Som vi fikk syndsforlatelse og fred av nåde, så ville vi unne dem det samme. Som vi var «uten strå av egen grunn å bygge på», så være det også med dem. Vi vil ikke rose dem for

Gud, vi vet noe om deres synder. Men vi vil si: Herre, her er vår ungdom, ta du den. Deres livsmuligheter har du gitt - deres kinders rødme, deres øynes glans, deres hjerters slag har du skapt. Og hva der er av lengsel mot det evige daggry i dem, se det er av deg. Hva de ber er din ånds sukk, hva de tror er dine ord. Herre, la du dem dø fra syndens lyst og verdens forfengelighet! Før du selv Kristi korsdøds kraft inn i dem - at de kan leve. Og skjul du i deres hjerte og i ditt, det nye hellige liv med Kristus!

(Andaktsbok av Jens Gleditsch).

Konfirmasjon

er i høyeste grad en menighets-sak. Selvsagt er det jo så at det i første rekke angår konfirman-ten selv og konfirmantens familie. Men det betyr ikke at ikke menigheten som sådan skal eller bør kjenne seg engasjert. Tvertimot. Den flokken som på konfirmasjonsdagen trer fram for Herrens åsyn for å bli bekreftet i sin dåps pakt, er menighetens

egne barn som skal bli voksne og aktive menighetslemmer og fylle en plass i Guds rike. Hver enkelt av dem er kalt til å ha hjemme i Guds kirke på jord, med alt det som dette innebærer av gaver og forpliktelser. Derfor gleder menigheten seg over enhver rett konfirmant og ønsker ham eller henne hjertelig velkommen i de voksnes rekker. Men er det slik som her er sagt, da har også menigheten ansvar overfor de

unge. La oss ta konsekvensen av dette og prøve å hjelpe dem så godt vi kan! La dem få følelsen av at vi forstår dem og er glade i dem! De trenger oss og vi trenger dem. Det største vi kan gjøre for dem, er å bære dem fram for nådens trone i bønn. Har du gjort det?

Konfirmanter i Orkland 1954.

Alf Magne Bakke. Arne Halgunset. Arnt Sigmund Rye. Asbjørn Peder Øverby. Birger Jorvald Øyum. Johan Arnt Vuttudal. Jostein Magnor Melting. Jostein Berbu. Karl Olav Knudsen. Odd Egil Brattset. Per Kirkaune.

Anne Indergård. Astrid Synnøve Staveli. Borghild Graff. Gerd Olaus Svorkmo. Helene Katrin Tråsdal. Herlaug Øyum. Inger Synnøve Sæther. Kari Johanne Lie. Kjellrun Edith Moe. Liv Kjellrun Bergem. Oddfrid Hedvig Øverby.

Konfirmanter i Orkdal 1954.

Fredrik Andreas Andreassen. Helge Ræder. Inge Rønning. Ingolv Almi. Ingolv Ustad. Ivar Sundli. Jarle Morten Sundli. Johan Åge Asphjell. Kjell Kristiansen. Kjell Edvin Husby. Kjell Magne Skarholt. Lars Gabriel Hukkelås. Nils Morten Krokdal. Odd Jomar Blåsberg. Ola Gjønnes (Neraune). Oddbjørn Marvin Kvålvold. Olav Arnfinn Joli. Per Erling Sæter. Per Kristen Asbøll. Rolv Kjellstad. Sigmund Joramo. Stein Herold Oddstøl. Steinar Hokollegg. Svein Johan Ustad. Terje Svendsen.

Anna Synnøve Solstad. Astrid Eggan. Astrid Johanne Gjønnes. Astrid Oddrun Ophaug. Bjørg Gjønnes. Bjørnhild Pauline Gjønnes. Brit Margaret Rånes. Brynhild Kvåle. Elin Margrete

Frå K. M. ELDA.

Eg vart fødd på Namdalseid på garden Kolstad den 31. juli 1855 og tok til å gå på skulen da eg var 6 år gamal. Kom så åt Overhalla i 1865, 10 år gl. Der gjekk eg for prest vinteren 1870-71 og vart konfirmera den 11. juni 1871, mest 16 år gamal av sokneprest August Gleditsch, som same året på ein særskilt sundag konfirmera son åt futen Berg som skulle ut til sjøs og sin eldste son, som vart så dugande teolog, at han vart Nidarosbiskop.

Av det presten sa åt oss på «uttakingsdagen» minnest eg nokre ord, som eg aldri gløymer: «Min konfirmasjon var en dårlig konfirmasjon», sa han om seg sjølv. Dette måtte eg storundrast på. Kva kunne presten da vente av oss? tenkte eg. Nei ein «dårlig konfirmasjon» vil eg ikkje ha, tenkte eg. Spørsmåla åt meg den dagen er da beint fram om eg vil bli eit fullt ut lykkelig menneskje, og det er da største ønsket mitt. Og når eg stod på knæfallet og presten kom og spurte meg: Konrad, forsager du djevelen og alle hans gjerninger og alt hans væsen, så svara eg så høgt og fast ja at alle i kyrkja haur det. Så kom det andre spørsmålet: «Tror du på Gud fader,

Vuttudal. Ester Svee. Greta Harrang. Gunnhild Rian. Inger Johanne Eggan. Inger Margrete Meås. Ingrid Margrethe Krognes. Jorid Evjen. Kari Lisbet Rånes. Liv Borgny Sommervold. Liv Randi Blåsmo. Mildri Songli. Oddny Vuttudal. Oddrun Søderlund. Ragnhild Heggdal. Ragnhild Gudrun Wiggen. Reidun Ry. Rigmor Wiggen. Selma Aleksandra Karlsen. Sigrid Anne Schjerve. Solfrid Vassli. Solveig Margrete Fagerholt. Turid Leknes. Åshild Rønning. Åshild Sommervold.

sonn og den hellige ånd?» Ja, svara eg att med greidt mål. Kven skulle eg ellest tru på? Dette var da ei grei sak. «Vil du blive i denne din tro inntil din siste salige ende?» spurte presten, og eg svara sjølvstøtt høgt og greidt på dette og med eit trygt ja. «Så gi meg din hånd derpå», sa presten. Han fekk eit hjarteleg handslag, og der med hadde eg gjort min beste lovnad og trudde at dette var ein god og ikkje ein «dårlig konfirmasjon». - Så bar det ut på «livets dunkle sti», men at eg er «frelst og dyrekjøpt» og til «saligheden døpt», det har eg halde fast ved, skjønt eg jamt må seie: «Gud ver meg (arme syndar) nådig!»

Ingvald Forfang tek avskil som organist.

Sundag 9. mai var fram møtet til høgmessa i Orkdalskyrkja sers stort. Den store kyrkjelyden ville taka avskil med organisten sin gjennom heile 45 år, Ingvald Forfang.

Res. kap. Leergaard forretta og la i preika si fram Alvoret når det gjeld å herleggjera Guds namn.

Etter kyrkjebøna vart Ingvald Forfang, den nye organisten, Olav Høyem Husby og den nye medhjelparen, fylkesagr. Syrstad kalla fram i koret av prost Skron-dal.

Han minte om dei ymse tenester innan den kristne kyrkja m.a. Forkynninga av ordet, den kristne musikken og medhjelpartenesta. Alt dette skulle herleggjera Frelsaren. Tenarane skifter, men tenesta held fram. Skron-dal takka Ingvald Forfang for langt og trufast arbeid gjennom desse åra. Det er så vemodig i dag, sa han. Det høgste og beste i Kristi evangelium fylte du med

MENIGHETSBLAD FOR ORKDAL PRESTEGJELD

Utgitt av Orkland sokneråd.

Utk. hver måned unntatt juli og august. Sendes gjennom posten til alle hjem i prestegjeldet, og til alle utenbygdsboende som vil ha bladet.

Kontingent kr. 4.- pr. år.

Redaktør: **Res. kap. Leergaard.**
Medvirkende: **Prost Dr. A. Skron-dal**
og **pastor O. Olsen.**

Kasserer: **lærer Nils Ofstad.**

For Orkanger:

Anton Hoff og Nik. Konstad.

For Orkdal:

Frk. Ingeborg Krogstad.

For Orkland:

lærer Nils Ofstad.

Menighetsbladets trykkeri:

SVORKMO PRENTEVERK.

fagre tonar under denne kvelvingen.

Prosten las tilsettingsbrevet for den nye organisten Husby og ynskte han velkomen til tenesta. Den nye mannen skal fortsette å bera tonane utover denne kyrkja til nye ætter, når dei som no er, ligg ute på kyrkjegarden.

Ingvald Forfang heldt ein tale frå kordøra. Ein av grunnane til at eg heldt fram i denne tenesta langt utover den vanlege aldersgrensa, er at eg vart så glad i dette arbeidet, sa han m. a. Han hadde ikkje nokon tanke om at det skulle bli så lenge da han tok til. Han hadde spela ved dåpshøgtida til dei fleste under 50 år i kyrkjelyden. Dei fleste gifte folk under 60 år, som sokner til hovudkyrkja, har han fylgd med tonane frå orglet på høgtidsdagen deira. Han takka prost Skron-dal for dei gode orda og takka for dei mange lukkelege stunder ved orglet. Han ynskte ettermannen sin lukke til med arbeidet, like eins for dei andre i Herrens hus, eit livsviktig arbeid i djupaste mening.

Fylkesagr. Syrstad vart innsett til ny medhjelpar. Han hadde

medan han var i Leksvik, vore medhjelpar i kyrkja der, og ville no helse kyrkjelyden i Orkdal med dei same orda som han brukte til avskil med Leksvik: Eg skammer meg ikkje ved evangeliet.

Ingv. Forfang spela før preika. Da han kom ned i kyrkja og sette seg, hadde vel alle ei kjensle av at noko hende.

Den nye organisten spela etter preika, og han avslutta høgtida med eit postludium over Fantasi i C-dur av J. C. Bach.

Ref.

Etter gudstenesta hadde soknerådet skipa til ein festleg samankomst i Megården bedehus, der utanom dei to organistane var innbedne Orkdal formannskap, samt prestane, medhjelparane og kyrkjetenaren - dei fleste med fruer. Under middagen vart det haldne taler av formannen i soknerådet - fylkesagr. Syrstad, ordførar Ansnes, prost Skron-dal og res. kap. Leergaard. Alle hylla Ingvald Forfang for hans innsats som organist og lærar og ynskte han alt vel i dei dagane som no kom. Han fekk og overrekt rosor. Den nye organisten vart og ynskt velkomen. Ingvald Forfang takka med hjartelege ord.

Skulle det skyldes en sykdom?

To kjente gikk til kirken. «Hva nytter det egentlig», sa den yngste, «å gå så ofte til kirken?»

«Hva nytter det», svarte den andre, «å spise så ofte?»

«Å, det er noe annet, ved å spise oppholder jeg jo livet».

«Disse ting er ikke så selvfølgelig som du tenker», sa den eldste. «Det maten er for legemet, er Guds ord for sjelen».

«Men», innvendte den første, «hvorfor kjenner så mange ikke

noen trang etter Guds ord, men alle har lyst på mat?»

«Der tar du feil. Det er ikke alle som vil spise. Gå bare på sykehuset. Riktignok er det en naturlov at mennesket har appetitt. Har det ikke det, så er det sykt. Når det er så mange som ikke har trang etter Guds ord, så er det nettopp et meget alvorlig symptom på sykdom».

En klokke-tilsetting i Orkdal 1833.

Klokker Martin Foss, Meldal er vel kjent for leserne av bladet. I sine fristunder har han ofte vært i Stiftsarkivet i Trondheim hvor han har funnet meget av interesse som vedrører Orkdal prestegjeld. Han har sendt oss en del stoff som vi med takk har mottatt. I dette nummer tar vi inn følgende:

Morten Nyhus hadde været ansatt som skoleholder siden 1807. Men har ønsket sig klokkerstillingen ved hovedkirken. Provst Parelius i Meldalen hadde eksaminert ham og skriver i sin attest m. a. «befunden at have de fornødne kundskaber til ligesaavel at undervise andre som bliver ansatte til skoleholdere, som og de unge. Som Skoleholder har han øvelse. Ved de afholdt Visitatser hvor han har catekiseret har han det Vidnesbyrd i Visitatsprotokollen at have gjort det godt. - Meldal pr.g. 9. januar 1833. Parelius.

Saa innberetter præsten Frost, til Bispen*) - Deres Høyærv. ærede af 16 ds. med indlagt Beskikkelse for Morten Nyhuus til at være kirkesanger i Ørkedalens Hovedsogn har jeg modtaget. Søndag den 27 januar skal han blive indsat og Beskikkelsen oplæst. Morten Nyhus er nu saa glad at han har kastet staven og løber

*) Dr. theol. Bugge.

PREIKELISTEN**3. s. e. tref. - 4. juli.**

Orkdal kirke: Skrondal. Konfirmasjon.

Orkanger kirke: Olsen.

Orkland kirke: Leergaard. Konfirmasjon. Ofr. til Menighetsfakultetet.

Tirsdag 6. juli.

Orkdal kirke kl. 11: Nattverdgdustjeneste.

Orkland kirke kl. 11: Nattverdgdustjeneste.

4. s. e. tref. - 11. juli.

Messefall i alle tre kirker.

5. s. e. tref. - 18. juli.

Orkdal kirke: Olsen.

Orkanger kirke kl. 18: Leergaard.

Monset skole kl. 11: Skrondal.

Om gudstjenestene forøvrig i feriemånedene juli og august henvises til lokalavisen.

som en ung Gutt. Intet er saa sundt som Glæde - Han har siden 8 september f. a. holdt fast Skole i et leiet Huus, og fra Nytaardagen allene betjent sungen i kirken. Jeg fornøyer mig ogsaa over hans Restitution og Muntre Sind efter saa langvarig Lidelse. Han er et skildret og skikkeligt og dueligt Menneske, Ligesom hans Fader var. Eeden tilligemed et brev fra ham, samt Betaalingen for det Stemplede papir til Beskikkelsen har jeg den ære at vedlægge.

Orkedals p.g. 19. januar 1833.

J. Frost.

Avskrevet fra bispearkivet i statsarkivet 1953. M. F.

Kristent studieråd utvider.

NORSK KRISTELIG STUDIERÅD har nettopp hatt årsmøte. Så godt som alle større kristelige organisasjoner - i alt 26 forskjellige - er nå med i Rådet. Årsmøtets viktigste vedtak var å forsøke å få ansatt en studieleder i full stilling for å ta seg av utbyg-

gingen av arbeidet. Det siste år har vært preget av stadig voksende interesse for denne arbeidsmåten. En god del nytt studiemateriale er blitt utarbeidet, og en har fått godkjent en rekke brevkurs og studieplaner slik at de som benytter disse, kan få statstilskott til delvis dekning av utgiftene. I løpet av året har ca. 300 studieringer vært i funksjon. Til sommeren skal følgende studielederkurs arrangeres: På Grenland ungdomsskole fra 2.-5. august, på Frekhaug fra 10.-15. august og på Hald ved Mandal fra 16.-19. august. Kursene er åpne for alle.

De som er interessert i å gå i gang med studiering eller delta på studielederkurs, kan få alle opplysninger ved henvendelse til menighetens prester eller til NORSK KRISTELIG STUDIERÅD, Holbergs plass 4, Oslo.

GAVER TIL BLADET.**Orkland:**

Ved Leergaard: Bjarne Wahl 5; Marit Aune 5; Anders Lie 5; Ingvald Sæther 5; Kristen Svorkmo 10; Ingebrigt E. Monseth 10; Eline Asbøllmo 5; Målfrid Kvikne 10; Anne Berge 10; Beret O. Vormdal 5; Martin Moe 5; Hermann Rossmann 10.

Ved Marit Berbu: Per Arli 10; Gjertrud og Bernt Rønningsbakk 10.

Ved John Fagerli: Ola Gumdal 5; Ola Høve 10; Ingebrigt Smedhaug 5.

Ved Nils Ofstad: Trond Kusæther 10; Marius Vormdal 5; Ole Lomundal 5; Johan N. Grø. 5.

Ved A. B. Hoston: Sigurd Kvåle 5; Gunnar Lium 5; Erik Gimse 5; Sivert Staveli 5; Ivar O. Hoston 10; Tore Halgunset 5; Anne Kusæther 5; Gurina Haldoslette 5; Erik Hoston 5.

Orkdal:

Ved Leergaard: Andreas Østhus 5; Ole Østhus 5; Johan Gangås 5.

Ved Olav Olsen: Jonetta Øium, Follo 5.

Ved Ingar Lund: Dorthea Tronvold 10; Johan Sølberg 5; Peder Blomli 10.

Ved Ingeborg Krogstad: John M. Sommervold 5; Johanne Husby 5; Ingebrigt Fagerholt 5; N. Langland 10;

Anders Sveeggen 5; Iver Fossum 5; Annar Tuflått 5; Martin Solem 5; Martin Løkken 5; Johan L. Sundli 5; A. Stenersen 10; O. Langås 5; Birgitte Ingdal 5; K. Rygh 5; R. Bakksæter 5; J. Hoset 5; Arvid Svorkmo 10; Olav A. Ekli 5; Ole Rønningsbakk 5; Jens Haugem 5; Olav Lillery 5; Maren Haldogård 5.

Ved Rikard Togstad: Olav G. Ekli 5; Mikal Mjøn 5; Sverre Oddli 5; Anders Snøsen 5; Anders Stenshaug 5; Fredrik Togstad 5; J. P. Ekli 5; Gurine Munkli 10; Andreas Ekli 5; Rikard Togstad 5.

Ved Edv. Slettvold: Arnt Wormdal 5; Bjarne Hansen 5; Ole Stengel 5; Johan Andøl 5.

Orkanger:

Ved Nik. Konstad: Johanne Slettvold 5.

Ved s. Aagot Akseth: B. og I. Lillery 5; G. og O. Sylte 5; G. O. 10.

Ved Anton Hoff: Mari-Anne Andersen 5; Marie Bach 5; Håkon Bach 5; K. Henden 10; Hildegard Hoff 5; A. J. 5; K. C. 10; Hans Hansen 5.

Gave fra Orkedals spareb. kr. 100.

Utensokns:

Ved Leergaard: søster Karen Rønningsbakk 10.

Hjertelig takk!

Rettelse: Marie Døhl, istf. Marie Dahl. E. F. istf. E. Finstad.

„Jeg tror ikke på djevelen“.

Jeg ble ringt opp fra et blad i København fordi de ville ha forskjellige til å uttale seg om spørsmålet: «Tror De på djevelen?»

Til det må jeg svare: Nei.

Jeg tror på Gud. Det er også mennesker jeg tror på, for jeg vet en kan stole på dem, og hva de sier, det passer, Gud tror jeg også på, for hans ord er sanne. Men Djevelen tror jeg ikke på, for han er en løgner.

Men blir jeg spurt: «Tror du det er en djevel til?» så må jeg svare et helt og fullt ja.

(C. Bartholdy).

NESTE NUMMER

av bladet kommer i begynnelsen av september måned.